

دکتر دیدنیا

ارفع الدوّله

و

حاجه اصفهان در اروپا

میرزا رضا خان ارفع الدوّله مشهور به پرنس ارفع و متخلص بدانش مردمی ادب پرور و عهده‌دار مشاغل حساس کشوری بود . وی بسال ۱۲۷۰ هجری قمری در دیار تبریز مرد خیز از مادر بزاد . تحصیلات ابتدائی و متوسطه و مقدمات صرف و نحو را در مکاتب و مدارس مختلف آن زمان پیاپیان رسانید و برای اكمال تحصیلات خود و فراگرفتن زبان خارجه به خارجه رفت و پس از آن در دستگاه دولتی وارد بخدمت شد . پرنس ارفع راجع به زادگاه و مراحل تحصیلی خود چنین سروده است :

هفتاد سال کاختر من گشت جلوه گر
اسم رضا ز قرعه درآمد بفال من
در چارده بیدرسه از طالبان شدم
از فقه و اصول همی خواندم آن زمان
تا هیجده گذشت مرا وقت از این نمط
ترکی و فارسی و عرب را بدون فرق

از سال یکهزار و دوصد بود بیشتر
تبریز مولد است مرا والدم حسن
شش سال داشتم که بمکتب روان شدم
از نحو و صرف و هیئت و از منطق و بیان
تحصیل گشت علم کلام و حساب و خط
دانستم از زبان فصاحت بیان شرق

مرحوم میرزا رضاخان ارفعالدوله (دانش)

نشریه دانشکده ادبیات اصفهان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

تقدير آسمان بکشيد آنگهم عنان
 اين مرزو بوم بر همه اسلاف و جدمن
 آنجا دو ماه مانده گرفتم ره سفر
 سال نود اواخر ذى الحجه الحرام
 عزم چه بود کسب کمالات خارجه
 كردم شروع، درس زبان فرانسه را
 بودم دوسال در پي تحصيل اين علوم
 آمد طيب و گفت پي حفظ عافيت
 تا هشت سال ساعي بودم على الدوام
 از يين بخت کو همه جا بود ياورم
 غير از زبان خارجه و صرف و نحو آن
 از علمها حقوق ملل خوانده ام بسي
 تاریخ عالم و فن فیزیک و شیمیا
 بگذشت سی زعر و درخشید کوکبم
 شاه زمانه ناصرالدین شاه قدردان
 تا سایه مبارکش افتاد برسوم
 نام خانوادگی پرنس ارفع را میرزا ملکم خان ناظم الدوله معین کرده
 و در نامه‌ای که در غره رمضان ۱۲۹۹ با نوشته چنین یادآور شده :

«آقا میرزا رضاخان :

قدایت شوم شما که از اغلب دقایق ترقیات عهد ما اطلاعات عیق
 حاصل کرده اید البته تابحال خوب ملتفت شده اید که علاوه بر اسم شخصی هر
 کسی باید یک اسم خانواده هم داشته باشد . لزوم و محسنات این اسم خانواده
 را از برای شناسی شرح نمیدهم . همینقدر میگوییم که یک اسمی از برای خانواده
 خود انتخاب بکنید و بمحاظه آن کمالات مختلف که در نهایت خوشوقتی در

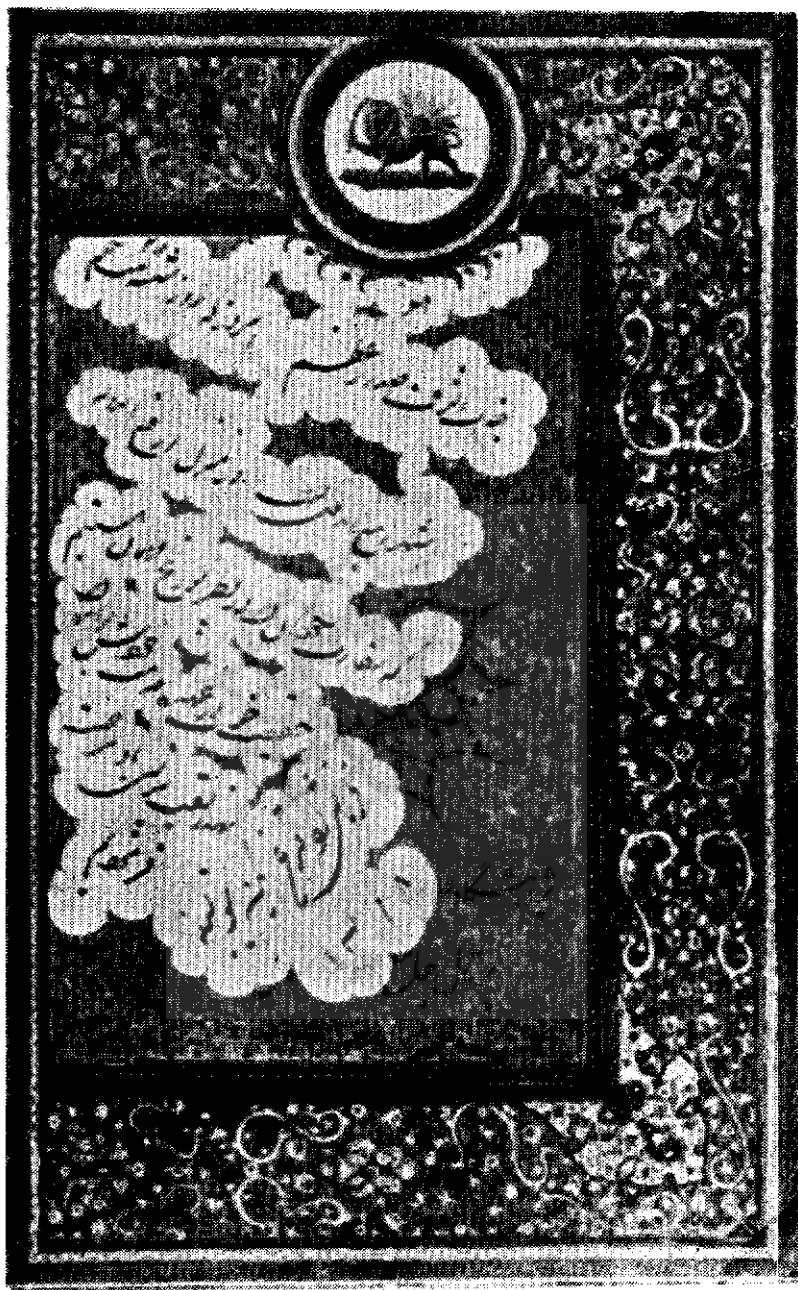
وجود شما مشاهده میکنم خیلی مناسب می بینم که اسم خانواده خود را دانش قرار بدهید . بعد از این من همیشه اسم شما را میرزا رضاخان دانش خواهم نوشت و انشاع الله سرکار شما هم این اسم شریف را بهر ملاحظه روز بروز محترم تر خواهید ساخت . » بعد ها چون ارفع الدوله بکار شعر و شاعری نیز پرداخت کلمه «دانش» را تخلص شاعری خود نیز قرارداد .

پرنس ارفع کار خود را از مترجمی سفارت ایران در عثمانی شروع کرد و بالاخره بمقام سفارت کبری رسید . در سال ۱۳۱۲ و ۱۳۱۳ هجری قمری وزیر مختار ایران در روسیه شد و پس از فوت ناصرالدین شاه از طرف مظفر الدین شاه در همین سمت مستقر گشت . در سال ۱۳۱۴ بسمت ایلچی مخصوص و وزیر مختار دولت ایران در دربار سوئد و نروژ مفتخر گشت و در ۱۳۱۸ بسمت سفیر مخصوص در دربار عثمانی مأمور شد و در ۱۳۱۹ برای تبریک تاجگذاری آلفونس سیزدهم پادشاه اسپانیا بسمت سفیر فوق العاده با آن دیار رهسپار شد . در سال ۱۳۲۲ با حفظ مقام سفارت ایران در ترکیه – تصدی سفارت ایران در روسیه را نیز بهمده داشت و پس از فوت مظفر الدین شاه در غرہ ذی الحجه ۱۳۲۴ سفارت او از طرف محمد علی شاه تنفیذ گردید .

پرنس ارفع در مسافرت های ناصر الدین شاه و مظفر الدین شاه باروپا غالبا در رکاب آنها بوده و پذیرائی های شایانی از پادشاهان قاطار نموده است .
ناصر الدین شاه در سفر خود بفرنگستان منشور زیر را به دستخط خود به ارفع الدوله داده است :

«نظر برضای خاطر همایونی از حسن خدمات میرزا رضاخان جنral آجودان حضور و اینکه در این مسافت فرنگستان همیشه مشغول خدمت بوده است به تصویب جناب امین‌السلطان وزیر اعظم مشارالیه را باعطا ییک قبضه شمشیر مرصع از درجه چهارم مفتخر و سرافراز فرمودیم که با کمال دلگرمی مشغول خدمت در این شهر بشود . ۱۳۰۶ » .

مظفر الدین شاه نیز در سفر دوم خود بفرنگستان دستخط های زیر را صادر کرده است :

دستخط صادره از جانب مظفرالدین شاه قاجار
نشریهٔ دانشکدهٔ ادبیات اصفهان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

«جناب اشرف صدراعظم امروز که روز شنبه بیست و پنجم شهر ربیع الاول است در منزل ارفع الدوله که سفارت خودمان است در پطربورگ مهمان هستیم . حقیقت خوب از عهده خدمت خودش برآمده است . لهذا لقب پرنس باو مرحمت فرمودیم . فرمانش را قدغن کنید بنویسید ۱۳۱۸ .»

هو

«جناب اشرف صدراعظم - از آنجائیکه ما خودمان ارفع الدوله را به کرات امتحان کرده‌ایم و حقیقت نوکر صدیق و لایقی است و از خدمات او راضی هستیم لهذا یک حلقه انگشتی الماس که مخصوص خودمان است باو مرحمت کردیم . فی شهر رجب ۱۳۲۳»

پرنس ارفع مدالها و نشانهای مختلفی نیز بشرح زیر از دولتهای خارجه دریافت داشته است و هم اکنون کلیه آنها درخانه اصفهان در موناکو موجود است .

از دولت عثمانی ۹ قطعه مدال و نشان ، از دولت روسیه ۹ قطعه از ایتالیا یک قطعه ، از فرانسه ۲ قطعه ، از بلژیک ۳ قطعه ، از دولت اسپانیا ۲ قطعه ، از دولت رومانی ، امیربخارا و پادشاه جیشه هر کدام یک قطعه ؛ از دولت اتریش ۲ قطعه از دولت انگلیس یک قطعه نشان ویکتوریا؛ از دولتهای باویر، ورتبرگ، بادین باد، سوئد و صرب هر کدام یک قطعه .

پرنس ارفع در ایام اقامت خود در استانبول اقدام به چاپ دیوان اشعار خود نمود و با خطی بسیار زیبا و کاغذی اعلا آنرا چاپ و منتشر ساخت . البته در پهنه شعر و شاعری چندان قوییدست نبود لیکن در اینراه زحمت فراوان کشید . دیوان اویش از هزار بیت بنظر رسید . دیوان شعر پرنس بنام گوهر خاوری در رمضان ۱۳۲۳ بخط ابوالقاسم نامی که نایب سفارتکبرای ایران در اسلامبول بوده سمت تحریر یافته و در تاریخ ۲۴ شعبان ۱۳۲۲ (۲۱ خرداد ۱۲۷۴ شمسی) ادیبالممالک فراهانی شاعر استاد مقدمه‌ای بیارسی سره براین دیوان نوشته و در پایان چنین گفته است :

«... و نیز باید دانست که این گنج گوهر گرانها را بندۀ در گاه که

با چنامه و نام و نزادم (محمدصادق‌الحسینی) و خمرو (زانیچم) مرز (مهرآباد) و خاکه فراهان است بروزگار دراز با رنج و کوشش بیکران بدست آورده و هر چمامه آنرا از نامه گرد و فراهم ساخته و یادگاری نفر و شگرف جاودان از خویش درانجمن دانشیان بجای نهاد. بویژه آنکه چنین گمنامی از پرتو نام فرخ میرنویان نام خود را درجهان نیکوئی خنیده کرد و تاریخیز همینم بس که خوانندگان این دیوان گردآورند آنرا از دوستان آن داور بختیار شناسنده بهره و نابهۀ زر سخن شمارند و بفرخی این رشتۀ مروارید و بندگوهر سرخ و سفید را «گوهرخاوری» نام نهاد. امید که جاودان بجا ماناد.

اگر تو ژرف یکی بنگری بدین نامه
ستوده بینی گفتار نفر و هنگامه
بزرگه مردکسی کاینچین سخن راند
خجسته آنکه ازوماند اینچین نامه
یکی نگاری گوئی رسیده از فردوس
زمشک مویش و مرغوله^۲ بندش از سبل
هزار نافه چین زیر موی کرده نهان
امیرنویان آورده است این فرجود
خدایگان بزرگان که جاودانه ازاو
ستاره خوارد بر راد مردیش سوگند
به پیش کلکش بالای راست تیردیز
در روز ماه چهارشنبه بیست و چهارم شعبان سالماه هزار و سیصد و
بیست و دو از سال کوچی تازیان بر همنه روز بیست و یکم خرداد ماه هزار و
دویست و هفتاد و چهار باستانی یزدگردی انجام پذیرفت. ادیب‌الممالک محمد
صادق‌الحسینی.»

تاریخ انشاء و ختم دیوان گوهرخاوری را نیز ادیب‌الممالک در قطعه‌ای

نفر و پرمغز چنین آورده است :

گوهر خاوری است این دیوان
نامه در ضیا چو مهر منیر
اثر کلک دانش است که یافت
که بود رشك گوهر عمان
چمامه در صفا چو آب روان
چون خضر ره بچشمۀ حیوان

بهر همت پرنس صلح طلب
ارفع الدوله آنکه از رفعت
در سخاوت گذشته از حاتم
نام او زخم ننگ را مرهم
شاد زی ای یگانه آفاق
چو بپایان رسید این دفتر
از امیری بخواستم تاریخ
گفت تاریخ ختم انشایش
هم به تاریخ طبع آن بنگاشت
در دیوان گوهرخاوری بجز اشعار پرنس ارفع صورت اسناد و احکام
او بربان فارسی و فرانسه و روسی نیز آورده شده است . پرنس ارفع دیوان
شعر دیگری نیز بنام مثنوی طول عمر شامل دویست بیت دارد که در سال ۱۳۱۴
شمسی در مطبعه سپهر تهران جزء نشریات روزنامه توفیق در ۵۵ صفحه چاپ
شده است . پشت جلد کتاب مثنوی طول عمر این دو بیست شعر از اشعار پرنس
دیده میشود :

شده در این مختصر رساله بیان طول عمر طبیعی انسان
تا بدانی که هست در گیتی مرد هفتاد و پنج ساله جوان
داخل جلد نیز این دو بیت چاپ شده :
کلک داش برای نوع بشر این دو صد بیت را نهاد اثر
شد در این مختصر رساله بیان طول عمر طبیعی انسان
در اینجا بی مناسبت نمیداند که چند بیت از مثنوی گوهرخاوری
سروده پرنس نیز آورده شود :

سزد آن را ثنا که در همه حال
ذات پاکش مصون بود ز زوال
ملک اورانه حدنه همسایه
کافرید این سپهر بوقلمون
صد هزاران شموس با اقامار
که بود برتر از قیاس و خیال
نه مر اورا شریک و همپایه
آن خداوند قادر بیچون
کرد در چرخ نیلگون دوار
در مدیحش زبان دانش لال

به کدامین زبان کم تقریر
آنکه جان آفرید و دانش داد
عقل را کرد رهنمای بشر
بهرافت میان فرقه ناس
زافرینش که ابیا و رسول
در هر نکته را که بر سقند
در پایان کتاب گوهراخواری صن نقل گزارش کنفرانس‌های مختلفی
که پرس در آنها شرکت نموده مینویسد ... «انجمن‌های اروپ و فضای
فرانسه و بلژیک اورا به لقب «پرس صلح» مخاطب کرده، پرس وسنسیوسکی
رئیس انجمن صلح خواتین عالم اورا حامی و رئیس افتخاری دائمی انجمن
مزبور منتخب نموده و انجمن صلح بین‌المللی بلژیک رئیس افتخاری خودمعین
نموده و از طرف انجمن تصویرش را بقلم یکی از نقاشهای معروف بلژیک
پیراسته. قدیسیترین دارالفتوهای اروپ که عبارت از (او نیورسیته‌لوون) است
که پانصد سال قبل براین (زان کاتردریا) بنای آنرا نهاده اورا بلقب حکیم
ادیبات ملقب ساخته و آکادمی کوکسامبورگ اورا بعضویت آن انجمن عالی
انتخاب نموده است».

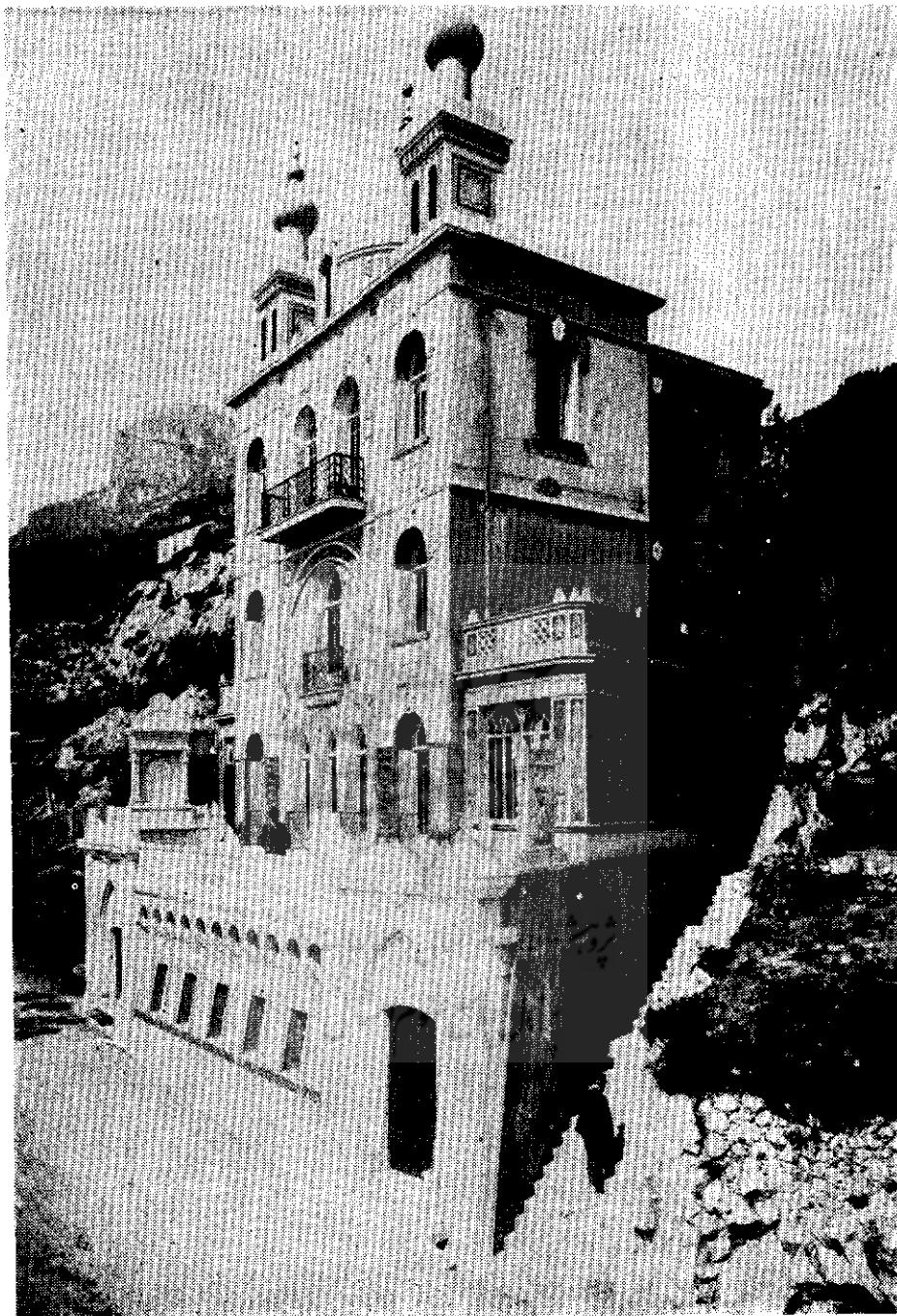
در خاتمه بخش اول اینمقال یکی از احکام سفیر کبیری پرس ارفع را
که به عهد مظفر الدین‌شاه قاجار و با مضای اوست می‌آوریم:
«پرس ارفع الدوله خدمات قدیمه و جدیده که در مأموریتهاي
عدیده فرنگستان و غيره کرده‌اید جناب اشرف امین‌السلطان اتابک اعظم و
مشیر‌الدوله وزیر امور خارجه مکرر بعرض حضور همایون رسانیدند ماخودمان
هم در سفر فرنگستان مشاهده فرمودیم. کفایت و دولتخواهی شما که در موقع
کشیره ظهور یافت و متضمن خیرخواهی دولت و ملت بود موجب رضاوخشنودی
خاطر خطیر ملوکانه گردید خواستیم باز از خدمات چندین ساله بذل عاطفتی
شایان فرموده باشیم که قرین مفاخرت بین‌الاقران گردید لهذا باقتضای رای
عدالت پیرای خسروانه آن دولتخواه را بسم سفیر کبیری که از مأموریتهاي

خانم فاطمه ارفع دختر مرحوم پرسن ارفع الدوله که منزل مرحوم پدرش رادر هنگو مدل بیک
موزه به نام « خانه اصفهان » کرده است ، در گنارخانه ارفع علی سرخ اصفهان وبالای سرش نیز
یک تابلوی گاشیگاری نقیس کار هنرمندان اصفهان دیده میشود .
نشریه داشکده ادبیات اصفهان

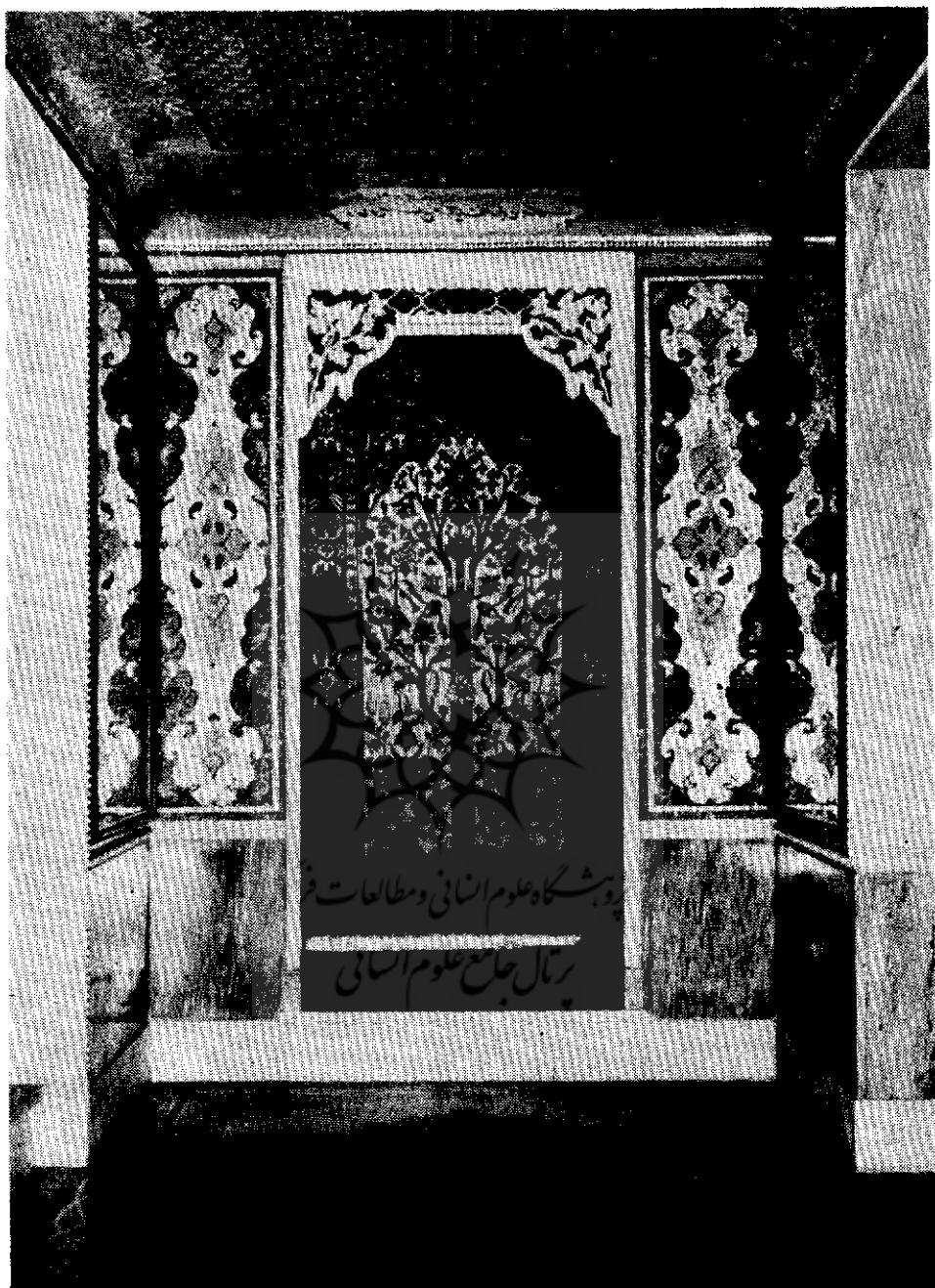
پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

«خانه اصفهان» در شهر مناکو در سال ۱۹۹۳ م. (۱۳۹۱) خ
نشریه دانشکده ادبیات اصفهان

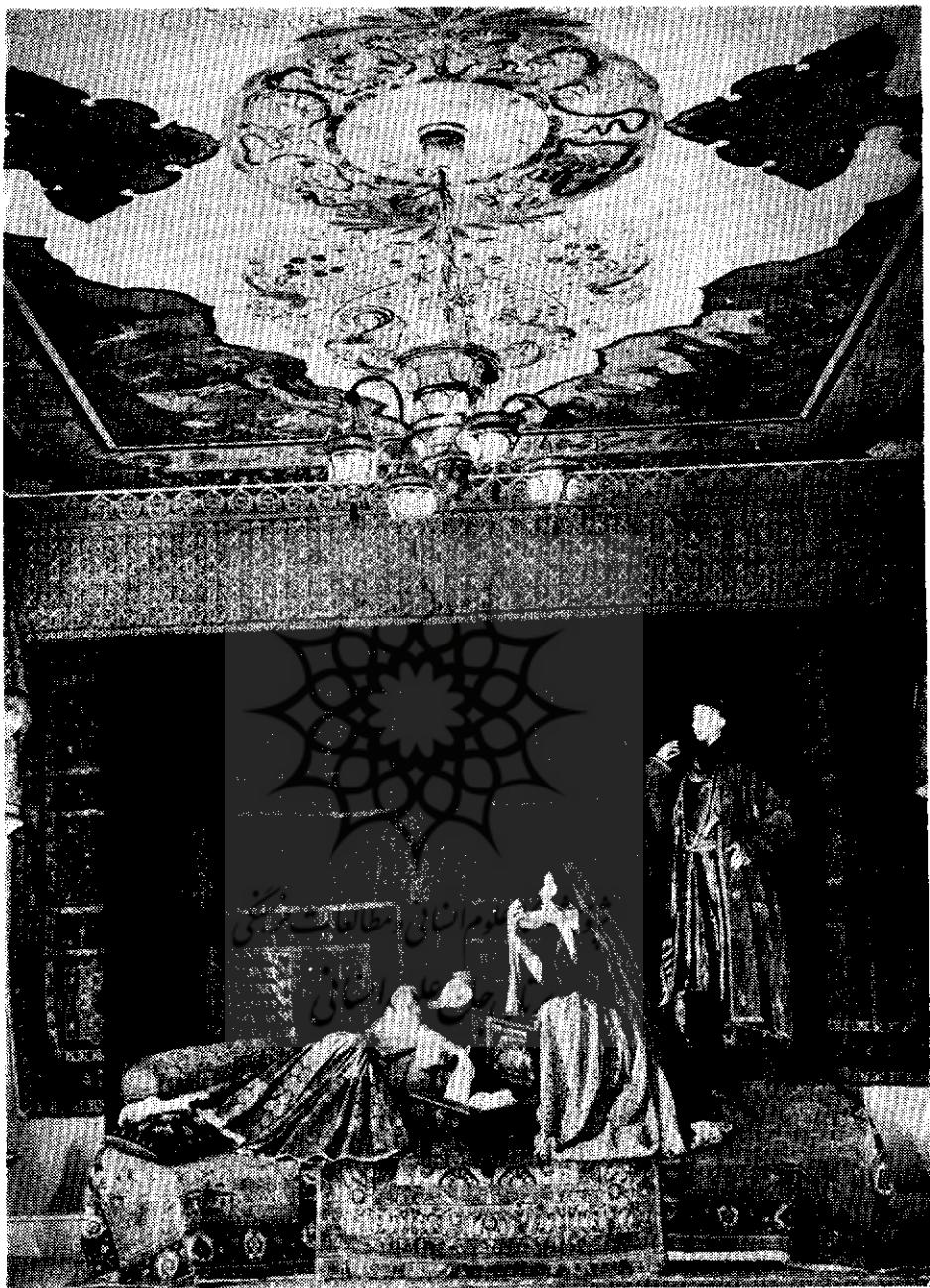
پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

تصویر داخلی یکی از اطاقهای موزه « خانه اصفهان »
نشریه دانشکده ادبیات اصفهان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

تصویر داخلی تالار بزرگ که در آن دکوراسیونهای زیبائی درست گردیدند و نیاشهای گرانها بافت و
دوخت هنرمندان اصفهانی را بر تن مانکنها نموده‌اند، در این عکس همچنین فرشهای ابریشمی قیمتی
دیده میشود؛ نقاشیهای سقف تالار نیز زیبا و دیدنی است.
نشریه دانشکده ادبیات اصفهان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

بزرگ دولتی است باقامت در دربار دولت علیه عثمانیه منصوب نمودیم که مکنونات قلبیه ما را بطوریکه اطلاع دارد در تزیید اتحاد و موالات بین الدولتين مساعی موفوره بعمل آورده بنیان مسالمت و مصافات را فیما بین این دولت چنان محکم واستوار نماید که بخواست خدا الی الابد پاینده و برقرار باشد . حرره فی شهر ربیع الاول ۱۳۱۹ مظفر الدینشاه» .

خانه اصفهان :

پس از آنکه پرنس ارفع از خدمات دولتی دست بشست و (باختخار بازنشستگی نائل آمد) قرارگاهی در موناکو فراهم آورد و منزلی بسبک منازل شرقی و بخصوص خانه‌های اصفهان بساخت . این منزل در سال ۱۹۱۲ برابر با ۱۲۹۱ شمسی پایان پذیرفت و پرنس تا اوآخر عمر خود را در آن گذرانید . موناکو یکی از نقاط بسیار خوش آب و هوای اروپاست و از نظر آنکه اغلب کنفرانس‌های بزرگ در این نقطه تشکیل شده و پرنس نیز در این کنفرانس‌ها شرکت مینموده لذا این نقطه را برای سکونت دائمی ایام آخر عمر خود انتخاب نموده است .

پس از فوت پرنس - فاطمه دخترش که هم اکنون خانم سفیرکبیر فرانسه در اوروپه است با کمک آقای دکتر عدل وزیر مختار ایران در فرانسه که خدایش جزای خیر دهد خانه اورا بصورت موزه‌ای زیبا درآورد و قالی و قالیچه‌ها ، نشانها ، مدادها ، احکام و بسیاری از اشیاء اختصاصی پرنس را در داخل ویترین‌ها و راهروها قرار داده اند . خانه اصفهان هم اکنون در آن دیار زیارتگاه مشთاقان و صاحبدلان شده و خارجیان علاقمندی که به موناکو می‌روند از این خانه زیبا و موزه نفیس و کوچک آن که بوئی تمام از رنگ و روی شرقی دارد دیدن می‌کنند .

در طرفین پله‌های ورودی ساختمان که از سنگ مرمر سفید گل و بوته‌دار ساخته شده کلکسیونی از پلاکهای یادبود که وسیله ۴۶ دولت که در کنگره صلح «هایی» HAYE در سال‌های ۱۸۹۹ و ۱۹۰۷ گردآمده بودند

دیده میشود، بالای این پلاکه‌ها دو اثر نقاشی از نقاش معروف ایتالیائی «Le compte de Gubernatis» نوشته دو گوبرناتیس که بزرگان و سلاطین به پرنس نوشته‌اند ملصق شده است. در طاقچه‌ها قالیچه‌های ابریشمین زیبا کوییده شده است. در ویترین‌هایی که در داخل اطاها گذاشته‌اند عکس‌های مختلف، بشقاب چینی مزین به تمثال مظفر الدین‌شاه که بمناسبت مسافرت او به روسیه تهیه شده، نامه‌ها و احکام ناصر الدین‌شاه و مظفر الدین‌شاه که بمناسبت مسافرت آنها به روسیه تهیه شده، احکام مختلف ناصر الدین‌شاه و مظفر الدین‌شاه، نامه‌ای از توپولستوی، صندوقی بزرگ محتوی جزوای خطی قرآن کریم که در قرن نهم نوشته شده، قلمدانهای نفیس و زیبا، تابلوهای گرانبها، قطعه‌ای از پرده زربفت خانه کعبه، پارچه‌های محمل گلدوزی شده کار هنرمندان ایرانی، مرقعات خوشنویسان مینیاتورهای زیبا، کار هنرمندان اصفهانی، تابلوهای زیبای کاشی، یک جلد کتاب خطی شاهنامه که تقریباً حوالی سال ۱۱۹۰ شمسی نوشته شده و آثار گرانبها دیگری در این موزه بچشم میخورد و امیدواریم یا خوانندگان محترم را فرصتی پیش آید که از این موزه دیدن کنند یا نگارنده را توفیق رفیق گردد تا شرح کاملی از این موزه بر شته تحریر درآورد.